

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursurilor

în cauza civilă

Matei Dohotaru împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova,
intervenient accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova
(repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organului de urmărire
penală)

împotriva deciziei din 19 februarie 2025 a Curții de Apel Centru,

*(Dosarul nr. 2ra-366/25
NR. PIGD 2-23089482-01-2ra-03092025)*

Recursurile vădit neîntemeiate, conform art. 433 alin. (1) lit. f) Cod de procedură civilă,
simplul dezacord al recurenților cu decizia instanței de apel nu constituie temei de casare.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. A. Ciubotaru)
Curtea de Apel Centru (jud. A. Panov, D. Corlăteanu, L. Bagrin)

10 iunie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursurile declarate de avocatul Radu Dumneanu, în interesele lui Matei Dohotaru, de Procuratura Anticorupție și de Ministerul Justiției al Republicii Moldova,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Ion Munteanu,

Gheorghe Stratulat, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 21 iunie 2023, Matei Dohotaru a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova, privind repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală.

2. Reclamantul a indicat că, la 2 august 2016, a fost pornită cauza penală nr. ***** conform elementelor infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (2) lit. b) Cod penal.

3. A menționat că, prin ordonanța din 5 august 2016, s-a dispus reținerea sa pe un termen de 72 de ore, iar prin încheierea din aceeași dată a fost admis demersul procurorului și a fost eliberat mandat de arest pe un termen de 30 de zile.

4. Reclamantul a susținut că, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 august 2016, măsura arestului preventiv a fost înlocuită cu arest la domiciliu, ulterior prelungită prin încheierea din 2 septembrie 2016, iar prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 septembrie 2016 i-a fost aplicată măsura preventivă liberarea provizorie sub control judiciar.

5. A mai indicat că, la 6 martie 2017, i-a fost înaintată învinuirea definitivă, iar prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 4 ianuarie 2023 a fost achitat, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (2) lit. b) sau art. 329 alin. (1) Cod penal.

6. Reclamantul a invocat că tragerea ilegală la răspundere penală și măsurile procesuale aplicate i-au cauzat prejudiciu moral, solicitând încasarea din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției, a sumei de 2 000 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

7. Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 6 noiembrie 2023, acțiunea a fost admisă parțial. S-a încasat din contul bugetului de stat, prin

intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, în beneficiul lui Matei Dohotaru suma de 100 000 lei cu titlu de prejudiciu moral. În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

8. La 7 noiembrie 2023, avocatul Radu Dumneanu, în interesele lui Matei Dohotaru a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 6 noiembrie 2023, solicitând casarea parțială a hotărârii și emiterea unei noi hotărâri prin care să fie încasată suma de 2 000 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

9. La 29 noiembrie 2023, Procuratura Anticorupție a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 6 noiembrie 2023, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii sau, după caz, trimiterea cauzei la rejudecare.

10. La 24 octombrie 2024, Ministerul Justiției al Republicii Moldova a declarat apel incident, solicitând alăturarea la apelul declarat de Procuratura Anticorupție, casarea hotărârii primei instanțe și respingerea integrală a cererii de chemare în judecată.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

11. Prin decizia Curții de Apel Centru din 19 februarie 2025, s-a respins apelul declarat de Matei Dohotaru, s-a admis apelul declarat de Procuratura Anticorupție și apelul incident declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și s-a modificat hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 6 noiembrie 2023, în partea cuantumului prejudiciului moral, acesta fiind redus de la 100 000 lei la 50 000 lei. În rest, hotărârea s-a menținut.

12. Instanța de apel a reținut că, în privința lui Matei Dohotaru, cauza penală nr. ***** a fost pornită la 2 august 2016, în baza art. 329 alin. (2) lit. b) Cod penal, iar ulterior acesta a fost reținut pentru 72 de ore, i-a fost aplicată măsura preventivă a arestului preventiv, apoi arestul la domiciliu, liberarea provizorie sub control judiciar, iar la 6 martie 2017 i-a fost înaintată învinuirea potrivit art. 329 alin. (2) lit. b) Cod penal. Curtea a mai reținut că, prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 4 ianuarie 2023, Matei Dohotaru a fost achitat pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (2) lit. b) sau art. 329 alin. (1) Cod penal.

13. Curtea de Apel Centru a considerat că prima instanță a reținut corect aplicabilitatea Legii nr. 1545/1998, deoarece reclamantul a fost supus urmăririi penale, a avut calitatea procesuală de învinuit, iar ulterior a fost achitat prin sentință judecătorească. Instanța de apel a reținut că ținerea persoanei sub învinuire

constituie, prin natura sa, o acțiune de tragere la răspundere penală, care implică restrângeri de ordin social, psihologic și civil, iar în privința lui Matei Dohotaru aceste împrejurări atrag incidența art. 3 și art. 6 din Legea nr. 1545/1998.

14. Instanța de apel a respins argumentele Procuraturii Anticorupție și ale Ministerului Justiției potrivit cărora reclamantul nu ar putea pretinde repararea prejudiciului în lipsa unor acte procesuale distincte prin care să fie constatată ilegalitatea acțiunilor organului de urmărire penală. Curtea a apreciat că sentința de achitare pronunțată pe motivul lipsei faptei infracțiunii constituie temei suficient pentru reținerea compatibilității pretențiilor reclamantului cu prevederile Legii nr. 1545/1998.

15. În ceea ce privește prejudiciul moral, instanța de apel a făcut trimitere la art. 10 și art. 11 din Legea nr. 1545/1998, precum și la art. 2036 și art. 2037 din Codul civil, reținând că despăgubirea pentru prejudiciul moral trebuie stabilită în funcție de gravitatea infracțiunii imputate, caracterul și gravitatea încălcărilor procesuale, durata urmăririi penale și a examinării cauzei penale, natura dreptului lezat, caracterul suferințelor psihice și măsura în care compensația poate atenua aceste suferințe.

16. Instanța de apel a ținut cont și de faptul că toată perioada 2 august 2016 – 4 ianuarie 2023, Matei Dohotaru s-a aflat în afara țării, iar ancheta s-a desfășurat în lipsa lui. Doar în anul 2016 s-a aflat un termen scurt sub control judiciar, după ce a fost anunțat în căutare, de fapt de la comportamentul lui Matei Dohotaru, care s-a eschivat de la urmărirea penală s-a ajuns la aplicarea măsurilor de constrângere pe un termen foarte scurt.

17. Curtea de Apel Centru a apreciat că reclamantul era îndreptățit să obțină o compensație pentru prejudiciul moral, însă a considerat că suma de 100 000 lei acordată de prima instanță nu corespunde pe deplin criteriilor de rezonabilitate și echitate. Instanța de apel a reținut că, la stabilirea cuantumului, despăgubirea trebuie să aibă caracter compensatoriu, fără a constitui o sumă excesivă sau un venit nejustificat.

18. În acest context, instanța de apel a ținut cont de faptul că reclamantul a fost supus unei proceduri penale finalizate cu achitare, dar și de necesitatea raportării cuantumului despăgubirii la circumstanțele concrete ale cauzei, la criteriile prevăzute de Legea nr. 1545/1998 și la principiile compensării rezonabile și echitabile. Prin urmare, Curtea de Apel Centru a concluzionat că suma de 50 000 lei reprezintă o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit.

19. Astfel, instanța de apel a modificat hotărârea primei instanțe numai în partea cuantumului prejudiciului moral, menținând concluzia privind existența temeiului

de reparare a prejudiciului, dar reducând suma acordată de la 100 000 lei la 50 000 lei.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

20. La 11 iunie 2025, avocatul Radu Dumneanu, în interesele lui Matei Dohotaru a declarat recurs împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 6 noiembrie 2023 și a deciziei Curții de Apel Centru din 19 februarie 2025, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și modificarea hotărârii primei instanțe în partea cuantumului prejudiciului moral, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie încasată suma de 2 000 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

21. Recurentul Matei Dohotaru a invocat temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (1) lit. a), b) și e) din Codul de procedură civilă, susținând că decizia instanței de apel este arbitrară, se bazează pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor și contravine jurisprudenței Curții Supreme de Justiție privind repararea prejudiciului moral.

22. În esență, Matei Dohotaru a susținut că instanța de apel a minimalizat gravitatea prejudiciului moral cauzat prin durata de aproximativ șapte ani a urmăririi penale și a procesului judiciar, prin reținerea sa, aplicarea arestului preventiv, arestului la domiciliu, liberării provizorii sub control judiciar și anunțării în căutare.

23. Recurentul a invocat că suma de 50 000 lei este vădit disproporționată și nu reflectă gravitatea măsurilor procesuale aplicate, intensitatea suferințelor psihice, afectarea reputației profesionale, a vieții personale și familiale, precum și contextul în care a fost pornită urmărirea penală.

24. Totodată, acesta a făcut trimitere la jurisprudența Curții Supreme de Justiție, inclusiv la cauzele Lomaka împotriva Ministerului Justiției, Bujac și Nedelcu împotriva Ministerului Justiției și Domnica Manole împotriva Ministerului Justiției, susținând că în cauze similare au fost acordate despăgubiri mai mari, iar cuantumul stabilit în prezenta cauză nu corespunde principiului echității.

25. La 21 iulie 2025, Procuratura Anticorupție a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Centru din 19 februarie 2025, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 6 noiembrie 2023, cu emiterea unei noi decizii de respingere a cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată sau, după caz, trimiterea cauzei la rejudecare.

26. Procuratura Anticorupție a invocat temeiul prevăzut de art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, susținând că decizia instanței de apel se bazează pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor.

27. În motivarea recursului, Procuratura Anticorupție a susținut că instanța de apel a constatat nejustificat că Matei Dohotaru a fost pus ilegal sub învinuire doar din motivul pronunțării sentinței de achitare. Potrivit recurenței, sentința de achitare nu confirmă prin ea însăși caracterul ilicit al acțiunilor organului de urmărire penală sau ale procurorului.

28. Recurența a invocat că nu există un act procedural definitiv și irevocabil prin care acțiunile organului de urmărire penală, ale procurorului sau ale judecătorilor de instrucție să fi fost declarate ilegale, iar actele procesuale efectuate în cadrul urmăririi penale au fost realizate în limitele atribuțiilor legale și în scopul cercetării circumstanțelor cauzei.

29. Procuratura Anticorupție a mai susținut că acțiunile de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuit, învinuit sau inculpat, în cadrul unei proceduri penale inițiate și derulate legal, nu constituie prin ele însele acțiuni ilicite și nu atrag automat răspunderea patrimonială a statului în temeiul Legii nr. 1545/1998.

30. Recurența a făcut trimitere la jurisprudența Curții Supreme de Justiție și la Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 7 din 4 iulie 2005, susținând că actele de pornire a urmăririi penale și de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuit sau învinuit constituie procedee legate de desfășurarea normală a urmăririi penale.

31. La 1 octombrie 2025, Ministerul Justiției al Republicii Moldova a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Centru din 19 februarie 2025 și a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 6 noiembrie 2023, solicitând admiterea recursului, casarea actelor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii ca neîntemeiată.

32. Ministerul Justiției a invocat temeiul prevăzut de art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, susținând că hotărârile instanțelor inferioare se bazează determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

33. În esență, Ministerul Justiției a susținut că instanțele inferioare au aplicat eronat prevederile Legii nr. 1545/1998, deoarece pentru angajarea răspunderii statului trebuie întrunite cumulativ condițiile prevăzute de art. 3 și art. 6 din această lege.

34. Recurentul a invocat că la materialele cauzei nu există acte procesuale care să constate expres ilegalitatea măsurilor aplicate de organul de urmărire penală, iar reclamantul nu a demonstrat existența unor constatări în ordinea art. 218 sau art. 313 din Codul de procedură penală.

35. Ministerul Justiției a mai susținut că acțiunile procurorului de recunoaștere a reclamantului în calitate de bănuțit sau învinuit nu pot fi calificate drept tragere ilegală la răspundere penală în sensul art. 3 din Legea nr. 1545/1998, iar reclamantul a fost supus unui control legal efectuat în cadrul procesului penal.

36. Totodată, recurentul a invocat că prejudiciul moral nu a fost probat *in concreto*, iar instanțele nu au argumentat suficient atât necesitatea acordării compensației, cât și cuantumul prejudiciului moral stabilit.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

37. Articolul 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

38. Articolul 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.”

39. Articolul 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

40. Articolul 433 alin. (1)-(2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

f) recursul este vădit neîntemeiat.

(2) Recursul declarat în temeiul art. 432 alin. (1) lit. e) nu poate fi declarat inadmisibil în temeiul alin. (1) lit. e) din prezentul articol.”

41. Articolul 440 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

42. Sub aspectul termenului de declarare a recursurilor, completul de judecată reține că decizia Curții de Apel Centru din 19 februarie 2025 a fost comunicată participanților la proces la data de 3 iunie 2025. În aceste condiții, recursul declarat de avocatul Radu Dumneanu, în interesele lui Matei Dohotaru, la data de 11 iunie 2025, recursul declarat de Procuratura Anticorupție la data de 21 iulie 2025 și recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova la data de 1 august 2025 au fost depuse în termenul prevăzut de art. 434 din Codul de procedură civilă.

43. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că potrivit art. 442 din Codul de procedură civilă, instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii contestate în limitele invocate în recurs, prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432.

44. În speță, avocatul Radu Dumneanu, în interesele lui Matei Dohotaru, a invocat temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (1) lit. a), b) și e) din Codul de procedură civilă, susținând că decizia instanței de apel este arbitrară, se bazează pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor și contravine jurisprudenței Curții Supreme de Justiție privind repararea prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală.

45. Procuratura Anticorupție și Ministerul Justiției al Republicii Moldova au invocat, în esență, temeiul prevăzut de art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, susținând că instanța de apel ar fi apreciat vădit nerezonabil probele și ar fi reținut nejustificat aplicabilitatea Legii nr. 1545/1998 în lipsa unor acte procesuale distincte prin care să fi fost constatată ilegalitatea acțiunilor organului de urmărire penală sau ale procurorului.

46. Analizând conținutul cererilor de recurs, completul de judecată constată că acestea nu relevă existența unor probleme reale de legalitate care să justifice intervenția Curții Supreme de Justiție, dar exprimă, în esență, dezacordul recurenților cu soluția instanței de apel, cu modul de calificare juridică a circumstanțelor cauzei și cu quantumul prejudiciului moral stabilit.

47. Cu privire la temeiul prevăzut de art. 432 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, invocat de Matei Dohotaru, completul de judecată reține că recurentul nu a demonstrat că interpretarea legii din decizia contestată ar fi contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție.

48. Trimiterile recurentului la cauzele Lomaka, Bujac și Nedelcu, precum și la cauza Domnica Manole nu confirmă existența unei jurisprudențe uniforme aplicabile în mod direct circumstanțelor prezentei cauze și ignorate de instanța de apel. Actele judiciare invocate privesc situații de fapt și de drept distincte, iar simpla comparație a quantumurilor acordate în alte cauze nu este suficientă pentru

a demonstra existența unei interpretări contrare jurisprudenței Curții Supreme de Justiție.

49. Într-o altă ordine de idei, completul de judecată reține că exemplele invocate de recurent nu confirmă teza caracterului pretins disproporționat al despăgubirii acordate în prezenta cauză. Astfel, în cauza Lomaka împotriva Ministerului Justiției (încheierea nr. 2ra-1197/21), instanța de apel a acordat suma de 30 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, quantum menținut de Curtea Supremă de Justiție, iar în cauza Bujac și Nedelcu împotriva Ministerului Justiției (încheierea nr. 2ra-1137/21) despăgubirile acordate au fost într-un quantum și mai redus.

50. Totodată, recurentul nu a explicat în ce constă similitudinea relevantă dintre circumstanțele acelor cauze și circumstanțele prezentei spețe și nici nu a demonstrat în ce mod instanța de apel s-ar fi abătut de la o jurisprudență constantă a Curții Supreme de Justiție.

51. Completul de judecată reține că stabilirea cuantumului prejudiciului moral nu se realizează printr-o raportare mecanică la sumele acordate în alte cauze, dar în funcție de circumstanțele concrete ale fiecărei spețe, de natura dreptului lezată, durata procedurilor, intensitatea suferințelor, consecințele produse și criteriul echității.

52. Prin urmare, faptul că în alte cauze au fost acordate despăgubiri în quantum diferit nu demonstrează, prin sine, că instanța de apel ar fi încălcat jurisprudența uniformă a Curții Supreme de Justiție. În lipsa unei identități relevante de situație juridică și factuală, trimiterile invocate nu pot constitui temei pentru admiterea recursului în baza art. 432 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă.

53. Mai mult, în jurisprudența Curții Supreme de Justiție s-a reținut că temeiurile stabilire la art. 432 alin. (1) lit. a) și b) din Codul de procedură civilă nu pot fi invocate simultan, deoarece ele se exclud reciproc. (încheierea nr. [2ra-883/24](#), § 61). Primul presupune existența unei jurisprudențe uniforme deja conturate, pretins ignorate de instanța de apel, iar al doilea presupune necesitatea intervenției Curții Supreme de Justiție pentru schimbarea sau consolidarea unei orientări jurisprudențiale.

54. Cu privire la temeiul prevăzut de art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, invocat de toți recurenții, completul de judecată reține că aceștia nu au demonstrat că decizia instanței de apel ar fi arbitrară ori că s-ar întemeia determinant pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor.

55. Noțiunea de hotărâre arbitrară presupune lipsa unei motivări reale, ignorarea evidentă a unor probe esențiale, concluzii incompatibile cu materialul cauzei sau o soluție lipsită de suport juridic. În prezenta cauză, decizia instanței de

apel conține un raționament propriu, fiind analizate atât condițiile de aplicare a Legii nr. 1545/1998, cât și criteriile de determinare a cuantumului prejudiciului moral.

56. Curtea de Apel Centru a reținut că Matei Dohotaru a fost supus urmăririi penale, i-a fost înaintată învinuirea, i-au fost aplicate măsuri procesuale de constrângere, iar ulterior acesta a fost achitat prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 4 ianuarie 2023, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (2) lit. b) sau art. 329 alin. (1) Cod penal.

57. Instanța de apel a explicat de ce a considerat aplicabile prevederile art. 3, 6, 10 și 11 din Legea nr. 1545/1998, reținând că ținerea persoanei sub învinuire constituie, prin natura sa, o formă de tragere la răspundere penală, care implică restrângeri de ordin social, psihologic și civil.

58. Prin urmare, criticile Procuraturii Anticorupție și ale Ministerului Justiției, potrivit cărora sentința de achitare nu ar confirma prin sine caracterul ilicit al acțiunilor organului de urmărire penală, nu demonstrează caracterul arbitrar al deciziei instanței de apel. Aceste critici exprimă o interpretare juridică diferită asupra aplicabilității Legii nr. 1545/1998, însă nu evidențiază o lipsă de motivare, o ignorare a probelor esențiale sau o concluzie vădit incompatibilă cu materialul cauzei.

59. Completul de judecată reține că instanța de apel a examinat și argumentele potrivit cărora, în cauză, nu ar exista acte procedurale distincte de constatare a ilegalității acțiunilor organului de urmărire penală, însă a apreciat că sentința de achitare pronunțată pe motivul lipsei faptei infracțiunii este suficientă pentru a atrage incidența mecanismului reparator prevăzut de Legea nr. 1545/1998.

60. Faptul că Procuratura Anticorupție și Ministerul Justiției nu sunt de acord cu această concluzie nu transformă decizia instanței de apel într-o hotărâre arbitrară. Recursul nu poate fi folosit pentru rejudecarea cauzei sub aspectul calificării circumstanțelor de fapt și al reevaluării întregului material probator.

61. În ceea ce privește recursul declarat de Matei Dohotaru, completul de judecată reține că argumentele acestuia vizează, în principal, cuantumul prejudiciului moral, recurentul susținând că suma de 50 000 lei ar fi disproporționat de mică în raport cu durata procedurilor, măsurile procesuale aplicate, afectarea reputației și suferințele pretins suportate.

62. Cu toate acestea, determinarea cuantumului prejudiciului moral ține de marja de apreciere a instanțelor de fond, care evaluează circumstanțele cauzei prin raportare la criteriile legale și la principiul echității. Instanța de recurs nu substituie aprecierea instanței de apel cu propria apreciere asupra unei sume considerate mai

adecvate, decât în situația în care quantumul stabilit ar fi rezultatul unei aprecieri arbitrare sau vădit nerezonabile.

63. În prezenta cauză, instanța de apel a redus quantumul prejudiciului moral de la 100 000 lei la 50 000 lei, reținând că despăgubirea trebuie să aibă caracter compensatoriu, să fie rezonabilă și echitabilă și să nu constituie o sumă excesivă sau un venit nejustificat.

64. Completul de judecată reține că dezacordul lui Matei Dohotaru cu suma acordată nu demonstrează, prin sine, caracterul vădit nerezonabil al aprecierii instanței de apel. Recursul nu evidențiază că instanța de apel ar fi ignorat criteriile legale esențiale sau ar fi stabilit un quantum lipsit de orice fundament în circumstanțele cauzei.

65. În același timp, criticile Ministerului Justiției și ale Procuraturii Anticorupție potrivit cărora prejudiciul moral nu ar fi fost probat *in concreto* și că nu ar fi fost justificată acordarea compensației nu relevă existența unei aprecieri vădit nerezonabile a probelor, dar exprimă dezacordul acestor recurenți cu raționamentul instanței de apel privind existența prejudiciului moral și aplicabilitatea mecanismului reparator.

66. În speță, recurenții nu au demonstrat că decizia instanței de apel este lipsită de motivare reală, că instanța ar fi ignorat probe determinante sau că soluția ar fi incompatibilă cu materialele cauzei. Argumentele formulate tind, în esență, spre reevaluarea circumstanțelor de fapt și spre obținerea unei soluții diferite, fie prin majorarea despăgubirii morale, fie prin respingerea integrală a acțiunii.

67. Or, o asemenea finalitate este incompatibilă cu natura recursului reglementat de Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, care vizează controlul de legalitate al deciziei instanței de apel, nu rejudecarea cauzei sub aspect factual.

68. Completul de judecată mai reține că recursurile nu formulează critici apte să demonstreze existența unei probleme autentice de legalitate. Recurenții reiau, în mare parte, argumentele expuse în apel sau în fața instanței de apel, solicitând Curții Supreme de Justiție să reevalueze temeinicia soluției și quantumul prejudiciului moral.

69. Instanța de apel a motivat decizia detaliat, apreciind durata procedurilor penale, impactul psiho-social asupra reclamantului și quantumul despăgubirii în conformitate cu criteriul echității și jurisprudența CEDO.

70. La capitolul dat, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că, unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este și criteriul echității, care exprimă că, compensația bănească trebuie să prezinte o justă și integrală despăgubire.

71. În temeiul Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, precum și în lumina jurisprudenței constante a Curții Europene, dar și a Curții Supreme de Justiție acest criteriu se traduce prin necesitatea ca partea vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit. Cuantumul despăgubirilor trebuie stabilit astfel, încât acesta să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor și nici venituri nejustificative pentru victimele daunelor.

72. În cauza Ernestina Zullo vs. Italia, CtEDO a subliniat că mărimea despăgubirii trebuie raportată la nivelul de trai din statul respectiv și apreciată de instanțele naționale într-un mod rezonabil, proporțional și adaptat circumstanțelor cauzei. Cuantumul de 50 000 lei stabilit de instanța de apel cu titlu de prejudiciu moral se încadrează în practica Curții Supreme de Justiție pentru cauze similare, în temeiul Legii nr. 1545/1998 ([deciziile nr. 2ra-262/24](#), [nr. 2ra-98/23](#), [nr. 2ra-307/23](#), [nr. 2ra-858/23](#), [nr. 2ra-1650/2022](#)), reflectând atât echitatea, cât și jurisprudența internă și europeană privind protecția drepturilor persoanelor afectate de proceduri îndelungate.

73. Recurenții nu combat aceste raționamente prin argumente juridice concrete, formulând doar nemulțumiri generale și subiective față de soluția pronunțată. În absența unor critici pertinente, care să încadreze recursurile în limitele stricte ale art. 432 Cod de procedură civilă, acestea trebuie considerate vădit neîntemeiate.

74. În aceste circumstanțe, Completul de judecată constată că niciuna dintre cererile de recurs nu întrunesc condițiile de admisibilitate prevăzute de lege și se resping ca fiind vădit neîntemeiate.

75. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2), din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibile recursurile declarate de avocatul Radu Dumneanu, în interesele lui Matei Dohotaru, de Procuratura Anticorupție și de Ministerul Justiției al Republicii Moldova.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Judecători

Stela Procopciuc

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat